Gemeente Midden-Delfland
Anna van Raesfeltstraat 37, Postbus 1, 2636 ZG Schipluiden
T (015) 380 41 11, F (015) 380 99 92
E gemeente@middendelfland.nl, I www.middendelfland.nl
cittaslow

Memo Raad wijziging APV

1. Brugspringen (art. 5.30 APV)

Aanleiding
In de Commissievergadering van 13 oktober jl. is het voorstel tot herziening van de APV 2025 besproken. Onderdeel van het voorstel was om aan lid 3 van artikel 5.30 APV (Veiligheid op het water) een extra verbod toe te voegen. Het is verboden vanaf een brug in het openbaar water te springen, duiken of zich anderszins te begeven.

Vervolgens ontstond discussie over de vraag of een algeheel verbod noodzakelijk is of dat het verbod zich moet beperken tot 'gevaarlijke bruggen', die aangewezen zouden moeten worden door de burgemeester. Ook werd gevraagd om verbodsborden te plaatsen in voor jongeren begrijpelijke taal.

De burgemeester heeft toegezegd te onderzoeken of het wenselijk is om specifieke bruggen aan te wijzen waarvan niet gesprongen of gedoken mag worden.

In dit memo wordt eerst kort aangegeven waarom het wenselijk is om überhaupt een verbod op het springen van bruggen op te nemen in de APV. Daarna wordt advies gegeven over de vraag of het wenselijk is om specifieke bruggen aan te wijzen en zo ja, hoe het bijbehorende artikel vormgegeven zou moeten worden en op welke wijze communicatie over een verbod plaats zou moeten vinden. Vervolgens worden de voordelen van het voorstel benoemd en wordt aangegeven wat er nog moet worden opgenomen in de toelichting op het artikel. Tot slot wordt een voorstel gedaan m.b.t. welke bruggen in aanmerking komen voor een verbod.

Opname van een verbod op brugspringen in de APV
Ondanks het feit dat art. 8.08 BPR het zwemmen en beoefenen van watersport in de onmiddellijke nabijheid van bruggen al verbiedt, zijn er twee redenen om een verbod op brugspringen wel op te nemen in art. 5.30 APV.

1. Het springen van een brug in de zomer valt eerder onder de noemer 'recreatie' dan onder 'watersport'. Het BPR bevat geen definitie van het begrip 'watersport'. Daarom moeten we voor de uitleg daarvan kijken naar het normale spraakgebruik en de context waarin het begrip wordt gebruikt. Hieruit volgt dat sprake moet zijn van een activiteit die is gericht op het beoefenen van een sport in of op het water. Bij activiteiten als zwemmen, roeien of surfen staat dat sportieve oogmerk centraal. Van het recreatief springen of duiken van een brug in het water kan om dezelfde reden niet zonder meer worden gezegd dat sprake is van een dergelijke vorm van sportbeoefening. Hierdoor is het niet evident dat het brugspringen onder 'watersport' valt. Ook is het Binnenvaartpolitiereglement in principe bedoeld voor de veiligheid richting de boot/schipper en niet voor de jongeren die van de bruggen springen.
2. De bijzondere opsporingsambtenaren (boa's) zijn op dit moment niet bevoegd voor handhaving van de BPR, waardoor zij niet kunnen optreden tegen het brugspringen. De politie heeft in de zomermaanden in hun briefing wel structureel aandacht gevraagd voor het brugspringen, maar handhaaft hier in de praktijk niet tot nauwelijks op. Het verdient aanbeveling om de boa's via de APV ook de mogelijkheid te geven om te handhaven.

Wenselijkheid aanwijzen specifieke bruggen
In het oorspronkelijke voorstel tot wijziging van de APV werd uitgegaan van een algeheel verbod op het springen en duiken van bruggen. De reden hiervoor zijn de ernstige veiligheidsrisico's voor zowel de springers zelf als het vaarverkeer. Zo kan het springen leiden tot botsingen met schepen en kan er sprake zijn van vaargeulen met sterke stroming, draaikolken of een zuigende werking van voorbijvarende schepen. Daarnaast is de diepte bij bruggen vaak onbekend en kunnen er gevaarlijke objecten op de bodem liggen (zoals fietsen, stenen of bouwmaterialen).

Uit de discussie in de Commissievergadering van 13 oktober jl. bleek echter dat meerdere insprekers van mening waren dat een algeheel verbod niet noodzakelijk, handhaafbaar en proportioneel zou zijn. Ondanks de toezegging van de burgemeester dat een algeheel verbod alleen gehandhaafd zou worden bij specifieke 'gevaarlijke' bruggen.
In deze context lijkt het wenselijk om toch over te gaan op het aanwijzen van specifieke bruggen waarvan niet gesprongen of gedoken mag worden.

Hoe zou een brugspringverbod voor specifieke bruggen er uit moeten zien?
Een APV-artikel dat alleen het springen en duiken van 'gevaarlijke' bruggen verbiedt, zou er als volgt uit moeten zien.

<u>Artikel 5.30 Veiligheid op het water</u>

1. Het is aan een ieder die zich als bader of zwemmer in het openbaar water ophoudt, verboden zich zodanig te gedragen dat het scheepvaartverkeer daarvan hinder of gevaar kan ondervinden.
2. Het is verboden vanaf een door de burgemeester aangewezen brug of gedeelte van een brug in openbaar water te springen, te duiken of zich anderszins in het openbaar water te begeven.
3. De burgemeester kan bruggen of gedeelten daarvan op grond van het tweede lid aanwijzen in het belang van.

a. de veiligheid van personen;
b. de veiligheid en een vlotte doorgang van het vaarverkeer;
c. de voorkoming van hinder of overlast.

4. Het verbod in het eerste en tweede lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Binnenvaartpolitiereglement, de provinciale omgevingsverordening of het bepaalde bij of krachtens de Omgevingswet.

Communicatie
Het is aan te bevelen om verbodsborden bij de aangewezen bruggen te plaatsen in begrijpelijke taal, zodat de jongeren op de hoogte zijn van het verbod.
Voordelen van de hierboven voorgestelde wijziging.

- we kunnen het verbod beperken tot plaatsen waar daadwerkelijk objectief risico bestaat;
- het is dan goed te motiveren met lokale omstandigheden (vaartverkeer, diepte, obstakels, stroming, zichtlijnen);
- de tekst sluit aan bij het proportionaliteitsbeginsel;
- duidelijke handhavingsgrondslag voor boa's;
- door het vierde lid te plaatsen ná het verbod op springen geven we ook de rangorde met hogere regelgeving (waaronder het Binnenvaartpolitiereglement) aan.

Wat moeten we nog opnemen in de toelichting op het artikel?
Hierin kunnen wij de criteria opnemen waarnaar wij kijken om te bepalen of een aanwijzingsbesluit genomen moet worden.
Bijvoorbeeld als op een locatie.

- veelvuldig sprake is van beroeps- of recreatievaart;
- onvoldoende waterdiepte is;
- zich objecten onder water bevinden;

- zicht op naderend vaarverkeer ontbreekt;
- regelmatig gevaarlijke of hinderlijke situaties ontstaan;
- het springen of duiken van de brug leidt tot bedieningsproblemen van de brug.

Welke bruggen komen in aanmerking voor een verbod?
Op basis van bovenstaande criteria zouden de volgende bruggen in aanmerking komen voor een verbod.
- De Trambrug in Schipluiden (meeste overlastmeldingen, hoogste brug)
- De bolle kickert in Den Hoorn (klachten over bedieningsproblemen vanuit Vlaardingen; als kinderen er af springen, kunnen zij de brug niet bedienen).
- De Kerkpolderbrug in Schipluiden (brugwachter geeft aan dat brugspringen leidt tot onveilige situatie ivm bedieningsproblemen)
- Overgaagbrug in Den Hoorn (bedieningsproblemen)

Tot slot verdient het aanbeveling om te bekijken of het mogelijk is om via het nieuw te ontwikkelen recreatiebeleid het aantal zwemgelegenheden buiten te vergroten.

2. Verbod op open vuur (art. 5.34 APV)

Aanleiding
Tijdens de commissiebehandeling van het voorstel tot herziening van de APV zijn vragen gesteld over de reikwijdte van artikel 5.34 APV inzake het verbod op open vuur. Daarbij is met name gevraagd op welke momenten en in welke gebieden het college gebruik kan maken van de aanwijzingsbevoegdheid zoals opgenomen in het artikel.

Achtergrond van het voorstel
Artikel 5.34 APV bevat regels ter voorkoming van brandgevaar, schade aan natuur en eigendommen en risico's voor de openbare veiligheid die kunnen ontstaan door het stoken van open vuur in de buitenlucht.

Het tweede lid van het artikel bevat uitzonderingen op het algemene verbod. Daarbij is tevens opgenomen dat het college perioden, tijden of gebieden kan aanwijzen waarin deze uitzonderingen niet gelden. Met deze bevoegdheid kan flexibel worden ingespeeld op actuele omstandigheden.

Toepassing van de aanwijzingsbevoegdheid
De aanwijzingsbevoegdheid is primair bedoeld voor situaties waarin sprake is van een verhoogd risico op natuur- of bermbranden.

Voor wat betreft de factor tijd wordt hierbij met name gedacht aan perioden van aanhoudende droogte. In dergelijke omstandigheden neemt het risico op onbeheersbare branden aanzienlijk toe en kan het noodzakelijk zijn om het gebruik van open vuur tijdelijk verder te beperken.

Voor wat betreft het gebied wordt met name gedacht aan het buitengebied. Juist daar bevinden zich agrarische gronden, natuurgebieden, bermen en andere kwetsbare locaties waar een brand zich snel kan uitbreiden en grote schade kan veroorzaken.

Door deze bevoegdheid in de APV op te nemen kan het college snel en adequaat reageren wanneer weersomstandigheden of lokale omstandigheden daarom vragen, zonder dat daarvoor opnieuw een wijziging van de APV noodzakelijk is.

Conclusie
De aanwijzingsbevoegdheid in artikel 5.34 APV biedt het college de mogelijkheid om tijdelijk aanvullende beperkingen op open vuur te stellen indien dit noodzakelijk is voor de

bescherming van de openbare veiligheid en ter voorkoming van brandgevaar. Daarbij wordt in de praktijk met name gedacht aan droogteperioden en aan het buitengebied.

3. Gebruik van de term fatbike (art. 4.5d APV)

Aanleiding
Tijdens de commissiebehandeling is gevraagd waarom de term "fatbike" niet afzonderlijk in artikel 4.5d APV is opgenomen. Daarbij is de vraag gesteld of het expliciet benoemen van fatbikes kan bijdragen aan de handhaafbaarheid van het artikel.

Juridisch kader
Een fatbike wordt juridisch aangemerkt als een fiets. Voor zover sprake is van een reguliere elektrische fatbike die voldoet aan de landelijke regelgeving, valt deze binnen de bestaande definitie van een fiets.

Het huidige artikel 4.5d APV heeft betrekking op fietsen en bromfietsen. Fatbikes vallen daarmee reeds binnen het bereik van de bestaande bepaling. Een afzonderlijke vermelding van fatbikes is daarom juridisch niet noodzakelijk om tegen ongewenst gedrag of hinderlijk gebruik op te kunnen treden.

Effect op handhaving
Het expliciet toevoegen van de term "fatbike" leidt niet tot aanvullende bevoegdheden voor toezichthouders of opsporingsambtenaren. De mogelijkheden tot handhaving zijn gelijk, ongeacht of de term afzonderlijk in de APV wordt genoemd.

Ook vanuit juridisch oogpunt heeft een aanvullende vermelding weinig toegevoegde waarde, omdat de fatbike reeds onder de bestaande categorie fiets valt. Het risico bestaat zelfs dat in de toekomst opnieuw specifieke voertuigtypen moeten worden toegevoegd wanneer nieuwe varianten op de markt verschijnen.

Om die reden verdient het de voorkeur om aan te sluiten bij de bestaande voertuigcategorieën zoals deze in wet- en regelgeving worden gehanteerd.

Conclusie
Geadviseerd wordt om de term "fatbike" niet afzonderlijk op te nemen in artikel 4.5d APV. Fatbikes vallen reeds onder de definitie van fiets, waardoor het artikel ook zonder expliciete vermelding van toepassing is. Het toevoegen van de term leidt bovendien niet tot ruimere of effectievere handhavingsmogelijkheden.